

1. Chvá-lu, čest Bo - hu vzdá-vej - te,
na vý - ši - nách ho vzý - vej - te,
o - sla - vuj - te jej, an - dě - lé,
zá - stu - py svět-lem o - dě - né.
Slun-ce ho chval i ty, mě - sí - ci,
chval-te ho, vy hvěz-dy zá - ří - cí,
ně - be, vo - dy nad ob - lo - hou,
chvá-lu mu vzdávej - te mno-hou!

2. Hospodinovo jméno chval / vše, čemu vzniknout
rozkázal. / On všechno stvořil slovem svým / svrchovaným
a všemocným. / Na věky určil místo všemu, / zákonu
nezrušitelnému / když podřídil stvoření svá. / Ta jeho vůle
zůstává.

3. Chval Hospodina celá zem, / moře i vše, co žije v něm, /
propasti bezdné, oheň v nich, / led, krupobití, mlhy, sněh. /
Chval víchr jej, co bouřně duje, / když jeho vůli vyřizuje! /
Chvalte ho vy, cedry mocné, / také stromoví ovocné.

4. Pohoří ční do oblak, / pahorky, dravci, plaz i pták, /
Hospodina všechno to chval / se stády, kterým pastvu dal. /
Národy světa, panovníci, / soudcové, práva služebníci, / starci,
mládež, děti malé, / žijte k jeho cti a chvále.

5. Chvalte to jméno jedině, / jméno nad všechno zvýšené, / jež
slávou svou vše pokrývá, / světu se z výšin ozývá. / On vyvýšil
roh lidu svého / i čest lidu izraelského, / zdávna tak jemu
blízkého. / Haleluja, haleluja.

T: Marie Rafajová, Evangelický zpěvník, 1979

M: Ladislav Moravetz